

3/10/06

טלוויזיה

חגי חיסרון

רות שפיידר ובן זוגה שלמה לחיי. יוזמה, אהבה וכסף

הטובים נגד הטובים

"הנוחלה", ערוץ 8, יום א', 11:10

סרט התעורה "הנחלה", פרי עבודתן של איריס רובין וסיגל לנרסברג, הוא הפרכה להכללה המעצבנת ש"אין מה לראות בטלוויזיה". מדובר בתיעוד של מקום המוכר לאלפי אנשים, על עימות ציבורי חשוב ועל גיבורים מסקרנים.

שיאו של העימות היה ב-2002: מצד אחד עמדה יוזמת נרל"ן ומעצבת פנים תל אביבית עשירה ושמה רות שפיידר, וכנגדה התייצבה עמותת האמנים המציגים את מרכולתם על רוכנים ברחוב נחלת בנימין, ובראשה דניאל יופה. שפיידר (בת 51, ב-2004), נולדה בתל אביב ולשונה עתידת קלישאות מנופחות (מסערה עם חנות צמודה לחפצי חן היא אצי' לה: "חוויה טוטלית", ותוכניות נרל"ן נקראות בפיה "חינוך מחרש"). יופה (נראה בן 40 פלוריס), עלה מאיטליה ומבטא הור מעצב ניטוחים מושהזים (כמו: "יש לנו נטייה בלתי נשלטת לברוק עוברות").

שפיידר ובן זוגה, מיליונר הייטק ושמו שלמה לחיי (בסרט הוא מושאר ברקע, אפוף סוד, ורק מונצחת נשיקה תגיגית ימסוגנת היטב בין השניים), קנו שורת בתים היסטורי דיים מוזנחים ברחוב נחלת בנימין וסביבתו, בסכום עתק ובעזרת בנקים. בהמשך, תיכננו, יהפכו את האזור לאתר יוקרתי של מגורים, מלונאות וקניות, עם קונספציה אסתטית מאד חרת. עידיית תל אביב, כך תואר בסרט, תמיד כה בהם בהחלט ואילו האמנים הרוכלים נכנסו ללחץ וחששו שהקונספציה, אם תוגשם, תביא את הקץ על פעילותם ברחוב.

בסופו של דבר נקלע הפרויקט למצוקת מימון ונתקע - יופה ותכריו לכאורה ניצחו.

להערכתי, כל צופה מזרהה תחילה מאוד עם אחד הצדדים, אבל בהמשך מבינים שלא היתה זו מלחמת טובים ברעים אלא עימות אינטר-סיים. האם רחוב נחלת בנימין וטובתה של תל אביב יצאו נשכרים מקריסת הפרויקט? הסרט משאיר שאלה זו להכרעתו ולטעמו של הצופה.

המרשם של סוניה

סדרת "בתים בעיר", ערוץ 8, יום א', 09:25

סדרה זו של סרטי תעודה קצוצרים, בהפקת החוג לקולנוע וטלוויזיה של אוניברסיטת תל אביב, פוקרת 22 אתרים בתל אביב - כל אתר וסיפורו. המוצלח בהם, בלקט שהוקדן הפעם, הוא "מטלון 41" מאת מרייה סגל. כותרתו מתייחסת למסערה ביתית ברחוב מטלון בדרום תל אביב, אך למעשה אין הוא מספר על המסערה אלא על המלצרית סוניה.

ברוסיה סוניה היתה מודה. כשבאה ארצה, היא מספרת, היתה בת 40, חשבה שאולי תצטרך לעבוד במסערה שנהישנתיים, כרח מציאיות, והנה עברו עליה שם כבר 16 שנה. המרשם שלה להישרדות: להתעלם מהדע (היה בשפע) ולדאוג את תפקידה כמלצרית כהגשמה נוספת של נטייתה למשחק, לעמידה על במה. פעם - מול תלמידים; עכשיו - מול לקוחות במסערה (הסרט מבליט היטב את ישירותם הישראלית, לאמור - את גסותם).

אופטימיות תמידית - זו הסימה של המלצרית סוניה: לשחק את החיים, לשחק מצב רוח טוב ולהנות מהיכולת לעשות זאת. "ומה על הרגשות האמיתיים?" לוחצת הבמאית. "הרגשות האמיתיים? הם אינם דרושים", עונה סוניה, אשה מקסימה שרווקא משרדת רגש ורגישות.

חגי חיסרון

בגרמניה מפחדים שהטאבו

הפיץ חולצו

שירות "הארץ"

מכה בצלב קרס; ורגי תב "עצור את הנאצי" של צלב קרס מחוק בפרקליטות המדרין המחוו בארדן וירטמן להפוך את הפסיקה קאם לפסיקה עקרוני המדינה, בדנהדר הוי השימוש הנרחב של צים בצלבי קרס יוצו רגלות", וכדי לשמו על הסמלים הנאציין בכל שימוש בהם. ובשטוטגרט כבר הו האחרונה כרוזים בנאצים, שבהם הופי נוי במחלוקת.

סערה בגרמניה בעקבות הרשתו של פעיל אנטי-פשיסטי שהפיץ חולצות ורגלים עם סמאות אנטי-נאציות וסמל צלב קרס מחוק באיקס. על הפעיל, יידגן קאם, הוטל בשבוע שעבר קנס של 3,600 יורו, בגין הפרת החוק האוסר על "הפצת תעמולה ניאורנאצית".

שרת המשפטים בממשלת גרמניה, בריגיטה ציפדיס מהמפלגה הסוציאלי-דמוקרטית, הצהירה אתמול כי אינה מדוצה מהפסיקה וכי תפעל לשינוי החוק.

קאם, איש שמאל הפעיל במאבק בנאציזם ומנגן בלהקת פאנק, הקים אתר אינטרנט למכירת תקליטודי פאנק, לבוש וסמלים פו ליטיים, כגון חולצה שעליה נכתב "נגד נאצים" לצד איור של אגרוף

מנגד, בשמאל ד של קאם לדין ניסיון להתנכל לסצינה ה ביום שישי הרשע בשטוטגרט את קאן

תתחיל בדברים החש